

Sygn. akt II Cz 1180/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wiesława Buczek-Markowska (spr.)

Sędziowie: SO Marzenna Ernest

SO Agnieszka Tarasiuk - Tkaczuk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 25 lipca 2014 r. w S.

sprawy z powództwa J. J.

przeciwko E. M.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie Przewodniczącego Sądu Rejonowego w Gryficach

z dnia 9 lipca 2013 r., sygn. akt I C 444/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 1180/14

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 9 lipca 2013 r. Przewodniczący Sądu Rejonowego w Gryficach zwrócił pozew J. J..

Uzasadniając powyższe rozstrzygnięcie Przewodniczący wskazał, iż zarządzeniem z dnia 13 czerwca 2013 r. wezwano powoda między innymi do uzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez przedłożenie odpisu pozwu, z uwagi na to, iż odpis załączony do pozwu ma wydarty kawałek kartki i jest nieczytelny - w terminie tygodniowym pod rygorem zwrotu pozwu. Odpis powyższego zarządzenia został skutecznie doręczony powodowi w dniu 25 czerwca 2013 - co wynika ze zwrotnego poświadczenia odbioru wezwania. W określonym terminie powód pismem noszącym datę 27 czerwca 2013 r. wyjaśnił, że wraz z oryginałem pozwu złożył odpis pozwu i nieznana jest mu przyczyna wzywania go do ponownego złożenia tejże dokumentacji. Przewodniczący mając na uwadze art. 128 k.p.c. i art. 130 § 1 k.p.c. wskazał, że skoro pierwsza kartka załączonego odpisu pozwu dla strony przeciwnej w prawym dolnym rogu była urwana i naderwana po przeciwnej stronie oraz odpis sporządzony był nieczytelnie, to tym samym nie przedłożenie przez powoda czytelnie zredagowanego i kompletnego odpisu pozwu uniemożliwia nadanie sprawie dalszego biegu.

Zażalenie na powyższe zarządzenie złożył powód, zaskarżając je w całości. Skarżący wniósł o uchylenie tego zarządzenia.

Skarżący podniósł, iż pozew wraz z odpisami dla strony przeciwnej spełnia wszystkie wymogi pisma procesowego wynikające z przepisów prawa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda jest niezasadne.

Ustosunkowując się do zażalenia Sąd Okręgowy wskazuje, iż zgodnie z treścią art. 187 § 1 k.p.c. pozew powinien czynić zadość warunkom pisma procesowego, a ponadto zawierać elementy wskazane w punkcie 1 i 2 tego przepisu. Wymagania przepisane dla pisma procesowego zostały określone w przepisach art. 126–128 k.p.c., a są to zarówno wymagania formalne, jak również prawidłowe opłacenie pisma procesowego. Z art. 128 § 1 k.p.c. wynika, że do pisma procesowego należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie osobom, a ponadto, jeżeli w sądzie nie złożono załączników w oryginale, po jednym odpisie każdego załącznika do akt sądowych.

W przypadku gdy pozew nie czyni zadość wymaganiom przepisany dla tego pisma procesowego zastosowanie znajduje art. 130 § 1 k.p.c., w myśl którego jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym. Mylne oznaczenie pisma procesowego lub inne oczywiste niedokładności nie stanowią przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym. Dalej z § 2 wynika, że po bezskutecznym upływie terminu przewodniczący zwraca pismo stronie. Z kolei przewodniczący, wzywając do uzupełnienia lub poprawienia pisma procesowego, musi m.in. dokładnie oznaczyć braki formalne i sposób ich usunięcia. Niezachowanie tego wymagania pozbawia możliwości zastosowania sankcji z art. 130 § 2 i art. 370 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia (...))

Mając powyższe uwagi na względzie Sąd Okręgowy wskazuje, iż w rozpatrywanej sprawie pozew J. J. nie mógł otrzymać prawidłowego biegu, gdyż nie czynił zadość warunkom pisma procesowego poprzez brak odpisu pozwu. Pierwsza strona pisma, które miało stanowić odpis pozwu, w dolnym rogu w miejscu gdzie pismo to zawierało jeszcze treść, była bowiem naderwana, a więc przedmiotowe pismo nie odzwierciedlało pełnej treści pozwu, a tym samym nie sposób było uznać go za odpis pozwu. Wobec tego zarządzeniem z dnia 13 czerwca 2013 r. powód został słusznie wezwany do uzupełnienia tego braku pozwu w terminie tygodniowym pod rygorem zwrotu pozwu (k. 5, 6). W przedmiotowym zarządzeniu dokładnie oznaczono wymieniony brak pozwu i sposób jego usunięcia, a także oznaczono sankcję za niewykonanie zobowiązania. Tym samym odmienna ocena tej kwestii przez skarżącego stanowi nieuzasadnioną polemikę z prawidłowymi ustaleniami dokonany przez Sąd I instancji. W odpowiedzi na przedmiotowe zobowiązanie powód nie uzupełnił wymienionego braku pozwu, czego zresztą nie kwestionuje (k. 8). Z kolei - wobec bezskutecznego upływu powodowi terminu do uzupełnienia tego braku pozwu - zaistniała przesłanka do zwrotu pozwu. Zatem nie ma podstaw do wzruszenia zaskarżonego zarządzenia.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c., orzekł jak w sentencji postanowienia.

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)